

# Τριάντα πέμπτη ημέρα της Αγίας Παρθενίας

Τοῖς Ἐλλογιωτάτοις κυρίοις Γεωργίῳ Στριλιγκᾷ, Προέδρῳ, καὶ Ἀντωνίῳ Δουνδουλάκῃ, Γεν. Γραμματεῖ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Παγκρητίου Συνδέσμου Θεολόγων, τέκνοις τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Ἐπιθυμοῦμεν ὄλοθύμως ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν πατρικὴν ἡμῶν χαρὰν καὶ ἐπιδαιψιλεύσωμεν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἑκκλησίας διὰ τὴν συνεχιζομένην δημιουργικὴν δραστηριότητα τοῦ Παγκρητίου Συνδέσμου Θεολόγων. Συγχαιρόμεν καὶ ἐπαινοῦμεν ὑμᾶς διὰ τὴν εὕστοχον ἐπιλογὴν καὶ τὸν ἴδιαιτέρως ἐπίκαιρον χαρακτῆρα τοῦ θέματος τοῦ δεκάτου καὶ ἑβδόμου ἔτησίου Ἐπιστημονικοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου ὑπὸ τὸν τίτλον: «Χρήσεις τῶν Νέων Τεχνολογιῶν στὴν Ποιμαντικὴ καὶ τὴν Εκπαίδευση».

Ἐκ καρδίας συγχαιρόμεν τὸν Τεράτατον Μητροπολίτην Τεραπύτνης καὶ Σητείας κύριον Εὐγένιον, περιπόθητον ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν καὶ πιστὸν τῆς Μητρὸς Αγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἑκκλησίας τέκνον, ως καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἀξίους συνεργάτας του, διὰ τὴν φιλόστοργον φιλοξενίαν τῶν καὶ διότι ἔθεσαν ὑπὸ τὴν αλγίδα τῆς Τεράς Μητροπόλεως Τεραπύτνης καὶ Σητείας τὸ προκείμενον Συνέδριον.

Τοὺς συμμετέχοντας Θεολόγους, εἰς τοὺς ὅποίους ἔλαχε νὰ διακονοῦν τὴν Μεγαλόνησον καὶ Λεβεντογέννηναν Κρήτην, συγχαιρόμεν καὶ ἐπιδαιψιλεύομεν εἰς αὐτοὺς πανοικεὶ τὴν πατρικὴν ἡμῶν εὐλογίαν.

Ζῶμεν εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὅποιαν αἱ νέαι τεχνολογίαι κυριαρχοῦν καὶ ἀπειλοῦν νὰ ἐλέγξουν εἰ δυνατὸν τὸ σύνολον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Βεβαίως, ἡ τεχνολογία ως ἔργον χειρῶν ἀνθρώπων ἀπτεται καὶ τοῦ πεδίου τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἐπιστημῶν καθὼς ὑπηρετεῖ ἐν γενικώτερον ἀνθρωποκεντρικὸν μοντέλον.

Αἱ δυνατότητες ως καὶ τὰ ὅρια τῆς τεχνολογίας ὑποδηλώνονται ἀπὸ τὸν δρισμὸν καὶ τὴν φύσιν τῆς. Ωστόσον, ἡ ιαλπάζουσα ταχύτης μὲ τὴν ὅποιαν αἱ νέαι τεχνολογίαι ἀναπτύσσονται, δυσχεραίνουν τὸν δρισμὸν τῶν ιαλουμένων νέων τεχνολογιῶν. Οἱ ἀνθρώποις τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰώνος προσπαθεῖ ἐναγωνίως νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν

άλματώδη άνάπτυξιν τής τεχνολογίας, προσβλέπων και προσδοκῶν ίνα λάβη πολλὰ πλείονα δυνάμεις και ύλική φύσις ημπορεῖ νὰ τῷ προσφέρῃ.

Δυστυχώς, πολλοὶ συνάνθρωποί μας, ιδιαιτέρως νέοι, άποδίδουν εἰς τὴν ἐνασχόλησίν των μὲ τὰς νέας τεχνολογίας ὄντολογικὴν διάστασιν, ἀποκτώντες τοιουτορόπως ὄντολογικὰς προσδοκίας, μετ' ὅλιγον διαψευδομένας. Ἐπειδὴ ἔξελιπε τὸ αἰσθῆμα τῆς ἐσωτερικῆς πληρότητος, τὸ ὅποιον μόνον ἡ Θεία Χάρις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον («ἴνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν» Ἰωάν. 10, 10), παρατηρεῖται ἀγωνιώδης προσπάθεια ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ἄνθρωπων νὰ πληρώσουν τὴν ὕπαρξίν των δι' ἐνασχολήσεων αἱ ὅποιαι δύνανται νὰ προσφέρουν ἐντόνους συναισθηματικὰς συγκινήσεις καὶ κάποιαν πεπερασμένην ψευδο-πληρότητα. Πολλοὶ ἄνθρωποι σήμερον, θέλοντες νὰ ἀποδράσουν μὲ τρόπον εὔικολον καὶ γρήγορον μακρὰν ἀπὸ τὴν ζοφερότητα τῆς ἀνασφαλείας καὶ ἀσταθείας, δὲν διστάζουν νὰ χρησιμοποιήσουν καταχρηστικῶς μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰς νέας τεχνολογίας, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸ κακὸν τὸ ὅποιον θὰ προξενήσουν εἰς τὸν ἔαυτόν των ἢ εἰς τοὺς συνανθρώπους των.

Πολλὰ προϊόντα τῆς συγχρόνου τεχνολογίας, ιδιαιτέρως δὲ τὰ προγράμματα κοινωνικῆς δικτυώσεως (skype, facebook, twitter, sms, e-mail κ.ἄ.) μέσω τῆς φαινομενικῆς ἀνωνυμίας τοῦ χρήστου, γίνονται σήμερον ιδιαιτέρως ἐλκυστικὰ διὰ τὴν πλειονότητα τῶν νέων ἄνθρωπων διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀπωθοῦν τὸν φόβον τῆς κατὰ πρόσωπον ἀπορρίφεως προερχομένης ἐξ ἔτερων ἀνθρώπων. Ή ἀπουσία τῆς προσωπικῆς ἐπικοινωνίας προτρέπει τὸν ἄνθρωπον νὰ συνδιαλέγεται μὲ προσωπεῖον, εἰς τὸ ὅποιον δύναται νὰ προβάλῃ ιδεατάς – μή πραγματικὰς ἢ ἐπιθυμητὰς εἰς αὐτὸν ιδιότητας, ταύτοχρόνως δὲ τοῦ χαρίζει τὴν ψευδαίσθησιν τοῦ ἀπολύτου ἐλέγχου τῆς διαδικασίας τῆς ἐπικοινωνίας.

Νέοι ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ ἐνήλικες καταφεύγουν εἰς τὴν ἀλόγιστον χρῆσιν τῶν νέων τεχνολογιῶν διημιουργούντες σχέσεις ἐξαρτήσεως μὲ καταστρεπτικὰς συνεπείας διὰ τὴν ζωὴν των. Πολλάκις καταφεύγουν εἰς ειδικὰς κλινικὰς ἀπεξαρτήσεως ἀπὸ τὰς

νέας τεχνολογίας. Ή κακή χρήσις των νέων τεχνολογιών, ίδιαιτέρως εἰς τοὺς νέους ἀνθρώπους, ἐπιφέρει σοβαρὰ ἀναπτυξιακά ψυχοσωματικά, συναισθηματικά καὶ βιολογικά προβλήματα, ὡς ἐπίσης καὶ σοβαρὰ συμπτώματα διατεταραγμένης συμπεριφορᾶς. Ἐντονοί δὲ εἶναι καὶ αἱ δυσλειτουργίαι εἰς τὰς διάπροσωπικὰς σχέσεις τὰς ὅποιας προκαλεῖ ἡ ἀμετρος χρῆσις τῶν νέων τεχνολογιῶν. Κοινωνικὰ φαινόμενα, ὅπως ἡλεκτρονικαὶ ἀπάται, παιδοφιλία, παράνομον ἐμπόριον καὶ διακίνησις πάσης φύσεως, ἔχουν κάνει ἐντονον καὶ ἀπειλητικὴν τὴν ἐμφάνισίν των. Ακούεται πλέον ὡς φυσιολογικὸς ὁ λόγος περὶ ὑπηρεσιῶν διώξεως τοῦ ἡλεκτρονικοῦ ἐγικλήματος ἢ περὶ ἡλεκτρονικοῦ πολέμου.

Ο χαρακτήρας τῆς ὁρθοδόξου ποιμαντικῆς εἶναι κατ' ἔξοχὴν σωτηριολογικός. Θέλει «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (ΑΤιμ 2, 4), ὁ δὲ ἀνθρωπολογικὸς αὐτῆς προσανατολισμὸς εἶναι χριστοκεντρικός, ἔχων ὡς πρότυπον τὸν Θεάνθρωπον Χριστόν. Θὰ ἡμπορούσαμε νὰ εἰπούμε ὅτι τὸ ἀνθρωπολογικὸν πρότυπον τῆς ὁρθοδόξου ποιμαντικῆς εἶναι Θεανθρωποκεντρικόν, διὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ἔκφρασιν τοῦ Ἅγιου πλέον Ἰουστίνου Πόποβιτς (βλ. Ὁδὸς Θεογνωσίας).

Η ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σωτηριολογικοῦ αὐτῆς ἔργου μέσω τῆς ποιμαντικῆς, ἔχει ὡς κύριον στόχον νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς νέας ἀνάγκας, τὰς συνθήκας καὶ προκλήσεις τῆς συγχρόνου κοινωνίας, προσαρμοζομένη ἀλλ' οὐχὶ ἀφομοιούμενη μὲ αὐτήν. Η πεῖρα δύο χιλιάδων ἑτῶν διδάσκει ὅτι πρωταρχικὸν καὶ οὐσιῶδες μέλημα τῶν Ἅγιων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξεν ἡ ἔκφρασις καὶ ἡ μετάδοσις τοῦ Θείου Θελήματος πρὸς τὰ μέλη τῆς διὰ τῆς προσωπικῆς μετοχῆς εἰς τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἔδωκαν λύσεις εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς των, ἐξέφρασαν τὴν Θείαν βούλησιν διὰ τὰ φλέγοντα τῶν ἡμερῶν των Θέματα, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ τότε ἐπιστημονικὰ καὶ κοινωνικὰ δεδομένα καὶ χρησιμοποιοῦντες τὴν σοφίαν τοῦ παρελθόντος ἀλλὰ καὶ τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς Θείαν Χάριν τοῦ δωρεοδότου Κυρίου.

Ἐπόμενοι λοιπὸν τοῖς ἀγίοις ἡμῶν πατράσι κἀλούμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν πᾶν μέσον τὸ ὅποιον διαθέτομεν, ἀντλοῦντες ἐκ

τῆς σοφίας τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ σύγχρονα δεδομένα τὰ ὅποια προκύπτουν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας ὥστε νὰ γίνωμε συνειδητὰ μέλη τοῦ σχεδίου τῆς Θείας Οἰκονομίας, κατεργαζόμενοι τὸ μψτήριον τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν τὰς ὅποιας ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος.

Ἡ ποιμαντική τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἔικελησίας, ὡς καὶ πᾶσα ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία, νομίζομεν δτι ὅφείλει νὰ χρησιμοποιῇ τὰς νέας τεχνολογίας ὡς μέσον διαπομάνσεως καὶ ἐπικοινωνίας οὐχὶ δὲ ὡς αὐτόσκοπόν. Θεωροῦμεν δὲ δτι ἡ δημιουργικὴ χρῆστις τῶν νέων τεχνολογιῶν θὰ εἴναι ἐφικτή μὲ τὴν προϋπόθεσιν τῆς προσωποκεντρικῆς προσεγγίσεως καὶ τοῦ σωτηριολογικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς ὁρθοδόξου ποιμαντικῆς καὶ παιδείας.

Ἡ Ἅγια τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη καὶ Μαρτυρικὴ Ἔικελησία ἡμῶν, εἰς τὸ ἀναφερθὲν πλαίσιον χρησιμοποιεῖ μὲ παρρησίαν τὰς νέας τεχνολογίας, καταγράφουσα καὶ προβάλλουσα τὴν ζῶσαν παράδοσιν καὶ τὰ κειμήλια τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁρθοτομοῦσα τὸν Λόγον τῆς Ἀληθείας καὶ καταμαρτυροῦσα τὴν ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν ὁρθοπραξίαν εἰς τὸ παγκόσμιον γίγνεσθαι.

Συγχαίροντες, δθεν, πατρικῶς διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ θεματολογίαν τοῦ παρόντος Συνεδρίου, καταστέφομεν ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου, τοὺς Ἑλλογίμους ὄμιλητὰς καὶ τοὺς προσφιλεῖς ἀκροατὰς διὰ τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν εὐαρεστείας.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἅπειρον Αύτοῦ ἔλεος εἴησαν μετὰ πάντων καὶ πασῶν ὑμῶν.

Ἄνοιξε τοὴ Σητείας γῇ τό πιό καλό σου ἀνώγι,  
γιὰ νά 'ρθουν ν' ἀνταμώσουνε οἱ Κρήτες Θεολόγοι.

βι' Οκτωβρίου ικ'  
Επίσκοπος Δικέντης Θεολόγος

Επίσκοπος Δικέντης Θεολόγος